ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ : ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΑΛΛΕΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΣΤΑ ΧΑΝΙΑ

ΟΥΤΕ ΦΑΣΙΣΜΟΣ, ΟΥΤΕ ΑΛΛΕΣ ΜΑΛΑΚΙΕΣ

13 χρόνια πέρασαν από την πιο κρίσιμη πολιτική δολοφονία της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας. Η δολοφονία του Παύλου Φύσσα ήταν η θεαματική κορύφωση της εγκληματικής δράσης της Χρυσής Αυγής, αλλά και η αρχή του τέλους της, ως οργάνωσης με αξιώσεις μαζικού πολιτικού φορέα. Η ελληνική αυτή ιδιαιτερότητα, η περίπτωση δηλ μιας απροκάλυπτα ναζιστικής συμμορίας που έφτασε να διεκδικεί κυβερνητικό ρόλο, σε αναντιστοιχία με το διεθνές μοντέλο του alt-right φορέα που ήδη προωθούσαν τμήματα του αστισμού ως εναλλακτική κυβερνησιμότητας, άγγιξε τα απώτερα όρια της, έχοντας εν πολλοίς ήδη εκπληρώσει το ρόλο που της ανατέθηκε: το μακρύ χέρι του κράτους στην εκστρατεία καταστολής των κοινωνικών διεργασιών που εκκινήθηκαν με την εξέγερση του 2008 και απειλούσαν να μπολιάσουν τις μικροαστικές αντιμνημονιακές αντιστάσεις με το ανατρεπτικό αντιεξουσιαστικό πνεύμα που έφεραν.

Η δολοφονική ενέδρα στον δηλωμένο αντιφασίστα Παύλο Φύσσα, εγκεκριμένη και συντονισμένη από την ηγεσία της Χρυσής Αυγής, ήταν η αφορμή για το ξήλωμά της από το κράτος (που προηγουμένως την είχε αβαντάρει αφειδώς σε όλα τα επίπεδα), καθώς το έγκλημα αυτό ήταν εκείνο που προξένησε το μεγαλύτερο ως τότε σοκ και αποτροπιασμό στην κοινωνία. Ήταν η θρυαλλίδα που ώθησε το κράτος να κινηθεί εναντίον της και ουσιαστικά να προβεί στον αυτοακρωτηριασμό του. Διότι το χέρι αυτό είχε παραμακρύνει και καρπάζωνε πλέον κυβερνητικούς βουλευτές μες στη βουλή και υπουργούς στο δρόμο. Παρά όμως τον αποδεκατισμό της ηγεσίας μετά τις συλλήψεις και την επακόλουθη αποψίλωση της βάσης λόγω της γενικής κατακραυγής και του φόβου των αντιποίνων, για όσους και όσες θυμούνται τι ακολούθησε στην πολύμηνη δίκη, η καταδίκη της δεν φάνταζε καθόλου δεδομένη. Για αυτήν ευτυχώς μερίμνησε ένα μαζικό και πολύμορφο

αντιφασιστικό κίνημα, το οποίο κατόρθωσε να καταστήσει την Χ.Α. υπόλογη σε ευρύτατα τμήματα της κοινωνίας και εξ αυτού να υποχρεώσει εν τέλει το βαθύ κράτος της δικαστικής εξουσίας να την καταδικάσει ως εγκληματική συμμορία.
Από την άλλη, δυστυχώς, στον αγώνα για αυτήν την ιστορική έκβαση αφιερώθηκε πολύ μεγάλο μέρος της ζωτικότητας του ανταγωνιστικού κινήματος, σε μια περίοδο που εδραιωνόταν η πολιτική ηγεμονία του νεοφιλελευθερισμού. Η Χρυσή Αυγή εκπλήρωσε το σκοπό της και μέσα από τα σίδερα και πλέον δεν υπήρχε ανάγκη για αυτήν. Ο καθυστερημένος (με την έννοια ότι μας ήρθε αργά) εγχώριος κοτζαμπάσικος θατσερισμός επέβαλε την ηγεμονία του απορροφώντας εν μέρει τη δεξαμενή των πρώην ψηφοφόρων της, πουλώντας τους την ίδια ρητορεία, στυλιζαρισμένη σε μοντέρνα alt right προπαγάνδα, ως ιδεολογικό περιτύλιγμα μιας υπόσχεσης προσωπικού βολέματος. Πρέσπες, προσφυγικό, Τουρκία, υπογεννητικότητα, τρομοκρατία, όλο το πακέτο που θέλουν να ακούσουν οι επίδοξοι ΟΠΕΚΕΠΕδες για να υποκριθούν τους πατριώτες όταν θα μασάνε μια μούφα επιδότηση. Ο φασίζων λόγος κανονικοποιήθηκε στο στόμα κουστουμάτων φλώρων της ΟΝΝΕΔ που πλασάρονταν ως στελέχη πρώτης γραμμής, αποσυνδέοντας τον τόσο από την παραδοσιακή εικόνα του γηραλέου χουντοβασιλικού, όσο και από κείνη του καραφλού σφίχτη σωματέμπορα.
Και φτάσαμε στο σήμερα, με τον ακροδεξιό οχετό να αναβλύζει από παντού, από τον “παροιμιώδη μέσο ανθρωπάκο”, ως ταυτοτικό φρονηματικό διακριτικό, που κατοχυρώνει τη θέση εκείνου ανάμεσα στους (wannabe) ευνοούμενους του καθεστωτικού νεποτισμού. Ένας ακραίος εμφυλιοπολεμικός λόγος, ξεπατικωμένος από τους νωματάρχες του ‘50, έχει αναχθεί σε τεκμήριο νομιμοφροσύνης.
Προτού η ρητορεία γίνει πολιτική, απαιτείται μια ανανεωμένη αντιφασιστική εγρήγορση, έξω από τα safe zones που βολευτήκαμε. Μία επώδυνη έξοδος από τα echo chambers που συνηθίσαμε να συζητάμε μεταξύ μας και μια θαρραλέα παρέμβαση στο δημόσιο διάλογο και χώρο επί παντός επιστητού, είναι ο μόνος δρόμος που έχουμε για να αναχαιτιστεί αυτή η εμφυλιοπολεμική ιδεολογική παλινόρθωση.
Κατεβαίνουμε στο δρόμο, Παρασκευή 18 Σεπτέμβρη, 7,00μμ στην Αγορά, διότι η μνήμη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα συμπυκνώνει τους λόγους που έχει ο κόσμος να ξεμπερδέψει επιτέλους με τον Φασισμό. Και δεν έχουμε ακόμα ξεμπερδέψει.

13 χρόνια μετά τίποτα δεν τελείωσε
ΚΑΤΩ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ
Αντιφασιστική Πορεία 18/09 |19:00 στην πλατεία αγοράς
Αντιεξουσιαστική Κίνηση στα Χανιά

Αντιφασιστική Πορεία : Παρασκευή 18/09 | 18:00, Καμάρα – Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Ούτε στη Βουλή – Ούτε στη φυλακή
Στους φασίστες ποτέ και πουθενά καμία σπιθαμή γης
13 χρόνια έπειτα από την εν ψυχρώ δολοφονία του Παύλου Φύσσα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής, το φίδι δεν σταμάτησε να εκκολάπτεται. Η κοινωνική κατακραυγή γι' αυτήν την κορυφή του παγόβουνου ενός πλήθους μισαλλόδοξων, δολοφονικών και ρατσιστικών ενεργειών της Χ.Α. (πογκρόμ και δολοφονίες κατά μεταναστών, επιθέσεις σε κοινωνικούς χώρους και αγωνιστές κ.α.) ήταν το έναυσμα για το ποινικό ξήλωμα της οργάνωσης από την πλευρά του κράτους, που μέχρι τότε αβάνταρε την δράση της σε κάθε πεδίο.
Και φτάνουμε στο τώρα, όπου ο Ηλίας Κασιδιάρης αποφυλακίζεται στις 15 Σεπτέμβρη.
Όσο σημαντική κι αν ήταν αυτή η νίκη του αντιφασιστικού κινήματος με την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, η φασιστική απειλή του μίσους δεν σταμάτησε στιγμή να επανασυσπειρώνεται και με την ανάδυση νέων μορφωμάτων και να επωάζεται σαν αυγό. Κι αυτό γιατί δεν αφορά μονάχα συγκεκριμένα πρόσωπα και ομάδες αλλά μία ολόκληρη διαδικασία κανονικοποίησης του ακροδεξιού οχετού και ρητορικής.
Αντιδραστικές και ρατσιστικές θέσεις που πρότασσε η Χρυσή Αυγή έχουν υιοθετηθεί από το κυβερνών-κρατικό φάσμα μέχρι και σε σχεδόν ολόκληρο το πολιτικό συνονθύλευμα της κεντρικής πολιτικής σκηνής πλην ελαχίστων εξαιρέσεων. Αυτό μας δείχνει

πως ο ίδιος ο εκφασισμός της κοινωνίας έχει προχωρήσει με τον μισανθρωπισμό ως κύριο εκφραστή με τον ακροδεξιό λόγο να κανονικοποιείται σε σημείο που οι δολοφονίες και ο θάνατος, δηλαδή η ίδια η απώλεια ζωών, να έχει γίνει μία συνήθεια ή στην χειρότερη να σιγοντάρεται και να χειροκροτείται. Ειδικότερα, σε μία συνθήκη όπου ο πόλεμος είναι ήδη πιο κοντά από ποτέ και τα ανάλογα πολεμοχαρή και εθνικιστικά χαρακτηριστικά δοκιμάζονται.
Αυτό, όμως, δεν αποτελεί ελληνική ιδιαιτερότητα. Ήδη ολόκληρη η Ευρώπη βρίσκεται σε μία εντεινόμενη πολεμική προετοιμασία, με ό,τι μπορεί να σημαίνει αυτό από την αύξηση των πολεμικών δαπανών μέχρι την περιχαράκωση γύρω από τα έθνη-κράτη και την αύξηση του εθνικισμού και της ακροδεξιάς ως ρυθμιστής αυτής της συνθήκης. Αυτό, συμπαρασύρει και την εκλογική άνοδο των ακροδεξιών κομμάτων, όχι απλά ως μία αντισυστημική δύναμη αλλά και σαν τον θιασώτη αυτού που λείπει από το κράτος και την διαχείριση του, σε πλήρη σύμπνοια με το κεφάλαιο. Δεν είναι τυχαίο που οι νεοφιλελεύθερες αποχρώσεις κρατικής διαχείρισης ανά τον κόσμο, έχουν ως πρώτο στόχο να πλήξουν τα κοινωνικά κεκτημένα και αντιστάσεις στο εσωτερικό τους, έτσι ώστε οι όποιες “μεταρρυθμίσεις” σε βάρος της κοινωνικής βάσης να είναι όσο το δυνατόν πιο ανώδυνες χωρίς μεγάλο πολιτικό κόστος. Σε αυτό ως αποδιοπομπαίος τράγος στέκονται κοινωνικές ομάδες που συσπειρώνουν στο πρόσωπο τους τον λεγόμενο εσωτερικό εχθρό από πλευράς κράτους. Μετανάστ(ρι)ες, πρόσφυγες, ρομά, LGBTQI+, ΑΜΕΑ, κομμάτια της κοινωνίας που αντιστέκονται. Και οποιαδήποτε κοινωνική ομάδα φαντάζει διαφορετική σε σχέση με την κανονικότητα και τα πρότυπα τους.
Απέναντι στον ακροδεξιό οχετό και την παράλληλη πολεμική προετοιμασία που σκοπό έχει να μας βρει σε φέρετρα με μία ελληνική σημαία, χρειάζεται η συνεχής αντιφασιστική επαγρύπνηση με την ενεργή κοινωνική συμμετοχή. Ο αντιφασισμός δεν αποτελεί αρμοδιότητα συγκεκριμένων πολιτικών χώρων αλλά ολόκληρης της κοινωνικής βάσης. Όμως, πέρα από αυτό, υπάρχει ανάγκη για μία επαναστόχευση σχετικά με τα εργαλεία και τα μέσα που χρησιμοποιούνται, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ακόμα μεγαλύτερη κοινωνική διείσδυση στον αντίποδα με την ακροδεξιά ρητορική, χωρίς να εξαντλείται σε έναν στείρο και ξύλινο πολιτικό λόγο. Γιατί όσο δεν παρεμβαίνουμε με αυτούς τους όρους, τόσο κερδίζει έδαφος η ακροδεξιά σε όλα τα πεδία. Ο αντιφασισμός, επομένως, αποτελεί καθημερινή υπόθεση και δεν

είναι ξεκομμένος από την εναντίωση στο ίδιο το κράτος, την πατριαρχία και στο κεφάλαιο που καλλιεργούν τον ίδιο τον φασισμό.
Κάλεσμα στην πορεία για τον 13ο χρόνο από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα:
Συγκέντρωση | Πορεία – Παρασκευή 18/09 στις 18:00, Καμάρα.
– ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΦΤΥΑΡΙ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ
ΚΙ ΕΝΑΝ ΜΕΓΑΛΟ ΛΑΚΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟ
– ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΕΙΤΟΝΙΑ
Αντιεξουσιαστική Κίνηση Θεσσαλονίκης

Κάλεσμα σε πορεία για τα 13 χρόνια από την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση(Ιωάννινα)

13 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ, ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΥ

13 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής στο Κερατσίνι. Η δολοφονία αυτή σηματοδότησε το ξήλωμα της ναζιστικής οργάνωσης, ηγετικά στελέχη της οποίας βρέθηκαν στη φυλακή ως εγκληματική οργάνωση.

Το αντιφασιστικό κίνημα και κυρίως το πιο δυναμικό κομμάτι του που επέμενε, πολύ πριν την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, να αντιμετωπίζει με βία την παρουσία των ναζί στο δημόσιο χώρο, θα πρέπει να βρίσκεται σε μία διαρκή εγρήγορση. Δεν είναι μόνο η Χρυσή Αυγή, που δεν έχει εξαφανιστεί εντελώς ούτε ο εν γένει ακροδεξιός, φασιστικός και εθνικιστικός χώρος στον οποίο

ανήκε. Ο χώρος αυτός, το πιο «δρομίσιο» κομμάτι του, αποτελείται σήμερα από πολλές μικρές ομάδες, κυρίως πιτσιρικάδων φασιστών, που ξεπηδούν σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, προσπαθώντας να κάνουν αισθητή την παρουσία τους, αν και τις περισσότερες φορές τρώνε τα μούτρα τους.

Η πλειοψηφία του ακροδεξιού χώρου, όμως, έχει εδραιωμένη παρουσία σε όλα τα πεδία της καθημερινής ζωής. Έτσι, όντας γρανάζι ούτως ή άλλως στη μηχανή του μεταπολιτευτικού κράτους της δεξιάς, έχει επιλέξει να φορέσει τα καλά του και να πιάσει τα στασίδια της βουλής. Συμμετέχει ενεργά στην άσκηση της εξουσίας μέσα από την κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου στη βουλή και στα μίντια, μέσα από την νομοθετική και την δικαστική εξουσία και φυσικά με την στελέχωση των σωμάτων ασφαλείας και κυρίως της αστυνομίας και του λιμενικού με φασιστικά καθάρματα και παρακρατικά σκουπίδια. Γλείφτες και ρουφιάνοι, τηλεμάντες και τηλεπωλητές, όπως ο Βορίδης, ο Πλεύρης και ο Γεωργιάδης, έχουν απορροφηθεί από την μεγάλη (ακρο)δεξιά οικογένεια της ΝΔ.

Αυτή η συμμετοχή στην άσκηση της εξουσίας γίνεται με την σιωπηρή ή ενεργή συμμετοχή ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, κάτι όμως που παρατηρείται και σε πλανητικό επίπεδο. Η εντεινόμενη κρίση, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική, ενεργειακή, υγειονομική, περιβαλλοντική, φέρνει μαζί της πληθυσμούς υποταγμένους που συστρατεύονται με τα συμφέροντα των ελίτ, στρέφοντας όλη τους την οργή σε ανθρώπους καταπιεσμένους. Είτε πρόκειται για μετανάστες-πρόσφυγες είτε πρόκειται για άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό είτε για ρομά είτε για κάθε τι διαφορετικό, αυτές οι κατηγορίες ανθρώπων δαιμονοποιούνται και μετατρέπονται στον εύκολο στόχο πάνω στον οποίο συσσωρεύονται οι κατηγορίες για αλλοίωση του πολιτισμού, για την οικονομική εξαθλίωση, για την κοινωνική κρίση που βιώνουμε.

Αυτή η διάχυση του ακροδεξιού λόγου επιφέρει και μία ανεξέλεγκτη δράση ενός χύμα ακροδεξιού υποκειμένου, το οποίο οργανώνεται αυθόρμητα και λειτουργεί υποστηρικτικά προς τα

σώματα ασφαλείας και το κράτος. Αυτή η δράση κρίνεται σήμερα σαφώς πιο επικίνδυνη από την δράση μικρών και διάσπαρτων φασιστικών ομάδων. Το χύμα ακροδεξιό υποκείμενο έχει εμφανιστεί μαζικά σε πολλές περιπτώσεις, ένα υποκείμενο που θα πουλούσε άνετα ελληνική φιλοξενία για τουριστική κατανάλωση, αλλά βαράει τον ξυπόλητο άνθρωπο στο ψαχνό, ενώ παράλληλα εκμεταλλεύεται την εργασία των φτωχών ξένων εργατών γης σε διάφορα μέρη της χώρας όπως και στα μεγάλα εργοστάσια κοτόπουλου – και όχι μόνο – στην Ήπειρο. Οι τύποι αυτοί είναι κατά τα φαινόμενα μακρινοί απόγονοι του Ξένιου Δία μόνο όταν πέφτει το ζεστό χρήμα ή πρέπει να σκύψουν το κεφάλι μπροστά σε κάποιον ισχυρό.

Ο ρατσισμός, αναπόσπαστο κομμάτι του φασισμού και της ακροδεξιάς, αποτελεί μία από τις βάσεις συγκρότησης των εθνών κρατών και κυρίως αυτών που συγκροτούνται πάνω στο δίκαιο του αίματος και της φυλής. Ειδικά ο δυτικός πολιτισμός, έχοντας κυριαρχήσει πλανητικά τους τελευταίους πολλούς αιώνες βασισμένος στο αίμα και στην καταπίεση άλλων λαών μέσα από την αποικιοκρατία, αντιμετωπίζει τον εαυτό του ως το ύψιστο σημείο της ανθρώπινης ιστορίας.

θεωρούμε ότι σήμερα το ζήτημα της Παλαιστίνης ειδικά μαρτυρά αυτή την πραγματικότητα του δυτικού ρατσισμού με εκκωφαντικό τρόπο. Όπως κάποτε ήταν οι Εβραίοι, ανέστιοι και περιπλανώμενοι, αυτοί που δαιμονοποιούνταν στην ευρωπαϊκή επικράτεια, διώκονταν, δολοφονούνταν κι αντιμετωπίζονταν ως ξένο σώμα μέχρι να φτάσουμε στην Τελική Λύση και στο Ολοκαύτωμα, έτσι σήμερα δαιμονοποιούνται οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί, καθώς και άλλοι λαοί της Ασίας και της Αφρικής. Η αποικιοκρατική και δολοφονική δομή του Ισραήλ, που αντιμετωπίζεται από τους δυτικούς ως ο πιο πιστός σύμμαχος στην μάχη κατά του Άραβα Άλλου, έχει μετατρέψει την Μέση Ανατολή σε μία μάχη χαρακωμάτων της Δύσης κατά της Ανατολής. Η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού εγγράφεται πάνω σε αυτήν την συνθήκη ως η επιτομή της ρατσιστικής, αποικιοκρατικής και δολοφονικής τακτικής της Δύσης κατά του διαφορετικού, που

απειλεί την συνοχή, την κυριαρχία και την ανωτερότητα του πολιτισμού της. Πώς λοιπόν να πάρουμε στα σοβαρά τις ανησυχίες του «δημοκρατικού τόξου» πανταχού της γης (όπως πρόσφατα με την εκλογική νίκη του AfD στο κρατίδιο Σαξονία-Άνχαλτ της ανατολικής Γερμανίας), όταν οι πολιτικές των κυρίαρχων «δημοκρατικών» ελίτ έχουν στρώσει το έδαφος για την συνεπακόλουθη ενίσχυση της ακροδεξιάς σε όλα σχεδόν τα ισχυρά κράτη του κόσμου;

Ένα αντιφασιστικό κίνημα που θέλει να σταθεί αντάξιο των σύγχρονων συνθηκών θα πρέπει να συνεχίσει να διαθέτει μαχητικότητα και αποφασιστικότητα απέναντι σε κάθε προσπάθεια των ναζί, των ακροδεξιών και των φασιστών να διεκδικήσουν τον δημόσιο χώρο, όποια προβιά κι αν φοράνε. Θα πρέπει παράλληλα να στέκεται δίπλα στους φτωχούς και κατατρεγμένους ανθρώπους και σε όσους βιώνουν την καταπίεση από την κυριαρχία του κράτους και του κεφαλαίου. Θα πρέπει, όμως, επίσης να αρθρώσει αντιπολεμικό λόγο και να σταθεί αλληλέγγυο στην Παλαιστίνη αλλά και σε κάθε λαό που συντρίβεται από την πολεμική μηχανή των κρατών. Η αλληλοβοήθεια των απλών ανθρώπων, η επίθεση στα συστήματα καταπίεσης, η αντιπολεμική μάχη μέσα σε κάθε κράτος αλλά και διεθνώς, το τσάκισμα των φασιστών και των ρατσιστών, η ενίσχυση της; αλληλεγγύης με τους κολασμένους της γης, είναι ο δικός μας αντιφασισμός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18-09-2026 | 18:00 | ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΥ
ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα)

Κάλεσμα σε πορεία για τα 12

χρόνια από την δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα – Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση

ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ, ΜΑΧΗΤΙΚΟΣ, ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΠΑΝΤΟΥ

12 χρόνια συμπληρώνονται φέτος από τη δολοφονία του αντιφασίστα Παύλου Φύσσα από τάγμα εφόδου της Χρυσής Αυγής στο Κερατσίνι. Η δολοφονία αυτή σηματοδότησε το ξήλωμα της ναζιστικής οργάνωσης, ηγετικά στελέχη της οποίας βρέθηκαν στη φυλακή ως εγκληματική οργάνωση, αν και έχουν αρχίσει ήδη να αποφυλακίζονται ενώ ακόμα δικάζεται η υπόθεση σε δεύτερο βαθμό.

Το αντιφασιστικό κίνημα και κυρίως το πιο δυναμικό κομμάτι του που επέμενε, πολύ πριν την καταδίκη της Χρυσής Αυγής, να αντιμετωπίζει με βία την παρουσία των ναζί στο δημόσιο χώρο, θα πρέπει να βρίσκεται σε μία διαρκή εγρήγορση. Δεν είναι μόνο η Χρυσή Αυγή, που δεν έχει εξαφανιστεί εντελώς ούτε ο εν γένει ακροδεξιός, φασιστικός και εθνικιστικός χώρος στον οποίο ανήκε. Ο χώρος αυτός, το πιο «δρομίσιο» κομμάτι του, αποτελείται σήμερα από πολλές μικρές ομάδες, κυρίως πιτσιρικάδων φασιστών, που ξεπηδούν σε διάφορα μέρη της Ελλάδας, προσπαθώντας να κάνουν αισθητή την παρουσία τους, αν και τις περισσότερες φορές τρώνε τα μούτρα τους.

Η πλειοψηφία του ακροδεξιού χώρου, όμως, έχει εδραιωμένη παρουσία σε όλα τα πεδία της καθημερινής ζωής. Έτσι, όντας γρανάζι ούτως ή άλλως στη μηχανή του μεταπολιτευτικού κράτους της δεξιάς, έχει επιλέξει να φορέσει τα καλά του και να πιάσει τα στασίδια της βουλής. Συμμετέχει ενεργά στην άσκηση της εξουσίας μέσα από την κανονικοποίηση του ακροδεξιού λόγου στη

βουλή και στα μίντια, μέσα από την νομοθετική και την δικαστική εξουσία και φυσικά με την στελέχωση των σωμάτων ασφαλείας και κυρίως της αστυνομίας και του λιμενικού με φασιστικά καθάρματα και παρακρατικά σκουπίδια. Γλείφτες και ρουφιάνοι, τηλεμάντες και τηλεπωλητές, όπως ο Βορίδης, ο Πλεύρης και ο Γεωργιάδης, έχουν απορροφηθεί από την μεγάλη (ακρο)δεξιά οικογένεια της ΝΔ.

Αυτή η συμμετοχή στην άσκηση της εξουσίας γίνεται με την σιωπηρή ή ενεργή συμμετοχή ενός μεγάλου κομματιού της ελληνικής κοινωνίας, κάτι όμως που παρατηρείται και σε πλανητικό επίπεδο. Η εντεινόμενη κρίση, οικονομική, κοινωνική, πολιτισμική, ενεργειακή, υγειονομική, περιβαλλοντική, φέρνει μαζί της πληθυσμούς υποταγμένους που συστρατεύονται με τα συμφέροντα των ελίτ, στρέφοντας όλη τους την οργή σε ανθρώπους καταπιεσμένους. Είτε πρόκειται για μετανάστες-πρόσφυγες είτε πρόκειται για άτομα με διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό είτε για ρομά είτε για κάθε τι διαφορετικό, αυτές οι κατηγορίες ανθρώπων δαιμονοποιούνται και μετατρέπονται στον εύκολο στόχο πάνω στον οποίο συσσωρεύονται οι κατηγορίες για αλλοίωση του πολιτισμού, για την οικονομική εξαθλίωση, για την κοινωνική κρίση που βιώνουμε.

Αυτή η διάχυση του ακροδεξιού λόγου επιφέρει και μία ανεξέλεγκτη δράση ενός χύμα ακροδεξιού υποκειμένου, το οποίο οργανώνεται αυθόρμητα και λειτουργεί υποστηρικτικά προς τα σώματα ασφαλείας και το κράτος. Αυτή η δράση κρίνεται σήμερα σαφώς πιο επικίνδυνη από την δράση μικρών και διάσπαρτων φασιστικών ομάδων. Το χύμα ακροδεξιό υποκείμενο έχει εμφανιστεί μαζικά σε πολλές περιπτώσεις, όπως πρόσφατα στην Κρήτη με την άφιξη προσφύγων από την Αφρική. Τα άθλια αυτά καθάρματα, που πουλάνε κρητική φιλοξενία για τουριστική κατανάλωση, αλλά βαράνε τον ξυπόλητο άνθρωπο στο ψαχνό, ενώ παράλληλα εκμεταλλεύονται την εργασία των φτωχών ξένων εργατών γης στο Τυμπάκι του Ηρακλείου για παράδειγμα, όπως και στη Μανωλάδα ή στα μεγάλα εργοστάσια κοτόπουλου στην Ήπειρο, είναι όπως κι όλοι οι υπόλοιποι ελληνάρες σε άλλες περιοχές,

μακρινοί απόγονοι του Ξένιου Δία μόνο όταν πέφτει το ζεστό χρήμα ή πρέπει να σκύψουν το κεφάλι μπροστά σε κάποιον ισχυρό.

Ο ρατσισμός, αναπόσπαστο κομμάτι του φασισμού και της ακροδεξιάς, αποτελεί μία από τις βάσεις συγκρότησης των εθνών κρατών και κυρίως αυτών που συγκροτούνται πάνω στο δίκαιο του αίματος και της φυλής. Ειδικά ο δυτικός πολιτισμός, έχοντας κυριαρχήσει πλανητικά τους τελευταίους πολλούς αιώνες βασισμένος στο αίμα και στην καταπίεση άλλων λαών μέσα από την αποικιοκρατία, αντιμετωπίζει τον εαυτό του ως το ύψιστο σημείο της ανθρώπινης ιστορίας.

Θεωρούμε ότι σήμερα το ζήτημα της Παλαιστίνης μαρτυρά αυτή την πραγματικότητα του δυτικού ρατσισμού με εκκωφαντικό τρόπο. Όπως κάποτε ήταν οι Εβραίοι, ανέστιοι και περιπλανώμενοι, αυτοί που δαιμονοποιούνταν στην ευρωπαϊκή επικράτεια, διώκονταν, δολοφονούνταν κι αντιμετωπίζονταν ως ξένο σώμα μέχρι να φτάσουμε στην Τελική Λύση και στο Ολοκαύτωμα, έτσι σήμερα δαιμονοποιούνται οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί, καθώς και άλλοι λαοί της Ασίας και της Αφρικής. Η αποικιοκρατική και δολοφονική δομή του Ισραήλ, που αντιμετωπίζεται από τους δυτικούς ως ο πιο πιστός σύμμαχος στην μάχη κατά του Άραβα Άλλου, έχει μετατρέψει την Μέση Ανατολή σε μία μάχη χαρακωμάτων της Δύσης κατά της Ανατολής. Η γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού εγγράφεται πάνω σε αυτήν την συνθήκη ως η επιτομή της ρατσιστικής, αποικιοκρατικής και δολοφονικής τακτικής της Δύσης κατά του διαφορετικού, που απειλεί την συνοχή, την κυριαρχία και την ανωτερότητα του πολιτισμού της.

Ένα αντιφασιστικό κίνημα που θέλει να σταθεί αντάξιο των σύγχρονων συνθηκών θα πρέπει να συνεχίσει να διαθέτει μαχητικότητα και αποφασιστικότητα απέναντι σε κάθε προσπάθεια των ναζί και των φασιστών να διεκδικήσουν τον δημόσιο χώρο. Θα πρέπει παράλληλα να στέκεται δίπλα στους φτωχούς και κατατρεγμένους ανθρώπους και σε όσους βιώνουν την καταπίεση από την κυριαρχία του κράτους και του κεφαλαίου. Θα πρέπει, όμως, επίσης να αρθρώσει αντιπολεμικό λόγο και να σταθεί αλληλέγγυο στην Παλαιστίνη αλλά και σε κάθε λαό που

συντρίβεται από την πολεμική μηχανή των κρατών. Η αλληλοβοήθεια των απλών ανθρώπων, η επίθεση στα συστήματα καταπίεσης, η αντιπολεμική μάχη μέσα σε κάθε κράτος αλλά και διεθνώς, το τσάκισμα των φασιστών και των ρατσιστών, η ενίσχυση της αλληλεγγύης με τους κολασμένους της γης, είναι ο δικός μας αντιφασισμός.

Αντιφασιστική Συγκέντρωση/Πορεία : 18-09-2025, 18:00 Περιφέρεια Ηπείρου

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ
(Ανοιχτή συνέλευση κάθε Πέμπτη στις 8μμ στον ΕΚΧ Αλιμούρα)